

Mál nr. 111/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/slysátryggingar sjómanna

Meiðsl um borð í skipi 04.01. 2007, ágreiningur hvort um slys hafi verið að ræða samkvæmt vátryggingarskilmálum og frestur til að krefjast meðferðar máls.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 26.03. 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 06.04. 2009.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

M var við vinnu sína um borð í skipi. Hann hlaut meiðsl er hann kastaði frá sér "kröku". Hann telur að orsök meiðsla sinna sé samtvinnuð allt frá því að slynkur kom á skipið, hvernig vinnulagið var við verkið sbr. líkamsstöðu hans, krakan sjálf sem kastað var og þyng hennar og ekki síst hið sjóblauta reipi sem var uppvafið á handlegg hans. Hann telur að um slys hafi verið að ræða þ.e. skyndilegan utanaðkomandi tjónaatburð.

Vátryggingafélagið telur greiðsluskyldu ekki fyrir hendi. Það vísar til bréfs síns til M, dags. 23.05. 2007, þar sem greiðsluskyldu var hafnað. Fram kom að á grundvelli atvikalýsingar verði ekki séð að um utanaðkomandi atburð hafi verið að ræða og því óhjákvæmilegt að hafna greiðsluskyldu. Félagið vakti athygli á því í bréfinu að frestur til að bera ágreining máls þessa undir úrskurðarnefndina falli niður ef meðferðar er ekki krafist fyrir nefndinni innan eins árs frá móttöku bréfsins sbr. 2. mgr. 51. gr. og 2. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Félagið lætur þess getið í bréfi til nefndarinnar að M hafi skotið máli þessu til nefndarinnar eftir að eitt ár var liðið frá höfnun félagsins, krafa M sé því fallin niður sbr. 2. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga.

Óþarft er að geta umfjöllunar M í málskotinu. Hann telur að um slys hafi verið að ræða sem falli undir þá vátryggingu sem hér um ræðir.

Álit.

Að fenginni afstöðu vátryggingafélagsins og miðað við gögn máls þessa verður lagt til grundvallar að M hafi ekki gætt 2. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga varðandi tímafrest til að krefjast meðferðar málsins fyrir úrskurðarnefndinni. Vátryggingafélagið tilkynnti lögmanni M um málshöfðunarfrestinn með bréfi, dags. 23.05 2007, en málskotið var ekki móttakið fyrr en 26.03. 2009. M hefur því glatað rétti sínum samkvæmt nefndu ákvæði þar sem hann krafðist ekki meðferðar málsins fyrir nefndinni innan árs frá því að hann fékk skriflega tilkynningu félagsins um að kröfu hans væri hafnað.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 20. apríl 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.